[331] همچنين غزالي در احياء العلوم اين دعا را آورده، وتوفيق أبو علم در كتاب اهل البيت: 187 آنرا از آن كتاب نقل می كند. می گويم: مانند اين دعا دراذكار صبح وشام گذشت. 24 - اين دعا را سيد بن طاووس در مهج الدعوات: 7، با سندش از على بن عبد الصمد، از جدش، از ابى البركات، از ابن بابويه، از حسن بن محمد بن سعيد، از فرات بن ابراهيم، از جعفر بن محمد بن بشرويه، از محمد بن ادريس انصاري، از داود بن رشيد ووليد بن شجاع، از عاصم، از عبد ا بن سلمان فارسي، از پدرش، نقل كرده است. همچنين علامه مجلسي در بحار 43: 67، 86: 323، 95: 36، وقطب راوندى در دعوات: 208، وكفعمى در مصباح: 84 و 161، ودر بلد الامين: 51 و 527 نقل كرده اند. ونيز در عوالم العلوم 11: 81، ثاقب المناقب: 297، معالم الزلفى: 604، خرائج 2: 534 آمده است. اين دعا را با تغييراتي طبري در دلائل الامامة: 29، ومجلسي در بحار 94: 227 نقل نموده اند. می گويم: اين دعا را توفيق أبو علم در كتابش اهل البيت: 187 آورده، وگويد: " منقولستكه حضرت زهرا (عليها السلام) به سلمان گفت: اگر می خواهى كه چون به ملاقات پروردگار رسيدى بر تو خشمگين نباشد بر اين دعا مواظبت كن. " 25 - اين دعا را سيد بن طاووس در مهج الدعوات: 141 آورده است.
